Who is the Tanakh's Favorite Ancestor?

349		
175/236		
108		
47		
38		
34		
30		

What does this week's *sidrah* tell us about Abraham?

- 1. He left his homeland at God's behest
- 2. He sojourned in Egypt and prospered
- 3. He separated from Lot
- 4. He rescued Lot from Mesopotamian marauders
- 5. God forged a covenant with him
- 6. He was very concerned about his legacy
- 7. He fathered a son with his concubine
- 8. He performed the covenant of circumcision

Here is an assortment of verses from the Prophets that could have been included as a Haftarah:

- וַיּאמֶר יְהוֹשֶׁעַ אֶל כָּל הָעָם כֹּה אָמֵר ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר הַנָּהָר יָשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם תֶּרַח אֲבִי <mark>אֲבְרָהָם</mark> וַאֲבִי נָחוֹר וַיַּעַבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים).יהושע כ״ד:ב וָאֶקַח אֶת אֲבִיכֶם אֶת <mark>אֵבְרָהָם</mark> מֵעֵבֶר הַנְּהָר וַאוֹלֶךְ אֹתוֹ בָּכל אֶרֵץ כָּנַען וַארְבָּה אֶת זַרְעוֹ וַאָתַן לוֹ אֶת יַצְחַק. יהושע כ״ד:ג׳
- (2) And Joshua said unto all the people: 'Thus saith the Lord, the God of Israel: Your fathers dwelt of old time beyond the River, even Terah, the father of Abraham, and the father of Nahor; and they served other gods. (3) And I took your father Abraham from beyond the River, and led him throughout all the land of Canaan, and multiplied his seed, and gave him Isaac.
- לָכֵן כֹּה אָמֵר ה' אֶל בֵּית יַצְקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת אַבְרָהָם לֹא עַתָּה יֵבוֹשׁ יַצְקֹב וְלֹא עַתָּה פָּנָיו יֶחֱוָרוּ. ישעיהו
  כ"ט:כ"ב

Therefore thus saith the Lord, who redeemed Abraham, concerning the house of Jacob: Jacob shall not now be ashamed, Neither shall his face now wax pale

הַבִּיטוּ אֶל <mark>אַבְרָהָם</mark> אֲבִיכֶם וְאֶל <mark>שָׁרָה</mark> תְּחוֹלֶלְכֶם כִּי אֶחָד קְרָאתִיו וַאֲבָרְכֵהוּ וְאַרְבֵּהוּ. ישעיהו נ״א:ב •

Look unto Abraham your father, and unto Sarah that bore you; For when he was but one I called him, and I blessed him, and made him many.

בֶּן אָדָם ישְׁבֵי הֶחֲרָבוֹת הָאֵלֶה עַל אַדְמַת יִשְׂרָאֵל אֹמְרִים לֵאמֹר אֶחָד הָיָה אַבְּרָהָם וַיִּירַשׁ אֶת הָאָרֶץ וַאָּרָאָל אֹמְרִים לֵאמֹר אֶחָד הָיָה אַבְּרָהָם וַיִּירַשׁ אֶת הָאָרֶץ לְמוֹרָשֵׁה יחזקאל ל"ג:כ"ד

'Son of man, they that inhabit those waste places in the land of Israel speak, saying: Abraham was one, and he inherited the land; but we are many; the land is given us for inheritance.

in power, Not one faileth. (27) Why sayest thou, O Jacob, And speakest, O Israel: 'My way is hid from the Lord, And my right is passed over from my God'? (28) Hast thou not known? hast thou not heard That the everlasting God, the Lord, The Creator of the ends of the earth, Fainteth not, neither is weary? His discernment is past searching out. (29) He giveth power to the faint; And to him that hath no might He increaseth strength. (30) Even the youths shall faint and be weary, And the young men shall utterly fall; (31) But they that wait for the Lord shall renew their strength; They shall mount up with wings as eagles; They shall run, and not be weary; They shall walk, and not faint.

וְאַמִּיץ כּחַ אִישׁ לֹא נֶעְדָּר. (כֹז) לְמָּה תֹאמֵר יַעֲלֹב וּתְדַבֵּר יִשְׂרָאֵל נִסְתְּרָה דַרְכִּי מִי״ִי וּמֵאֶלֹהַי מִשְׁפָּטִי יַעֲבוֹר. (כֹח) הְלוֹא יָדַעְהָּ אִם לֹא שָׁמַעְהָּ אֱלֹהֵי עוֹלָם י״ִי בּוֹרֵא קְצוֹת הָאָרֶץ לֹא יִיעַף וְלֹא יִיגָע אֵין חֵקֶר לִתְבוּנָתוֹ. (כֹט) יִתְרָבָּה. (ל) וְיִעֲפוּ נְעָרִים וְיִגְעוּ וּבַחוּרִים יַרְבָּה. (ל) וְיִעֲפוּ נְעָרִים וְיִגְעוּ וּבַחוּרִים בָּשׁוֹל יִכְּשׁלוּ. (לֹא) וְקוֹיֵ יִ״ִי יְחָלִיפּוּ כֹחַ יַעֲלוּ אֵבֶר כַּנְּשָׁרִים יִרוּצוּ וְלֹא יִיעָפוּ.

נוסח המקרא מבוסס על מהדורת מקרא על פי המסורה (CC BY-SA), המבוססת על כתר ארם צובה (3.0), המבוססת על כתר ארם צובה וכתבי יד נוספים

The substantive content of the *haftarah* emphasizes God's altruism towards a population drained of its strength, weary from misfortune and oppression. The *haftarah*, in noting that the nation of Israel descends from Abraham (41:8), serves as a reminder that it was Abraham who demonstrated a worthiness to receive such a bounteous benevolence towards his descendants because of his exquisite emulation of this very same trait. After all, as described in *Parashat Lekh Lekha*, Avraham risked his own life and sacrificed his personal security in order to rescue his nephew Lot from the four mighty kings. Upon defeating the kings, Avraham not only eschewed any gift from the king of Sodom whom he had rescued, but even gave tithes to Malki-Tzedek, the resident "priest." In fact, Avraham is viewed as the paradigm of "*chessed*" (loving-kindness).

X

ישעיהו מ״א

(1) Keep silence before Me, O islands, And let the peoples renew their strength; Let them draw near, then let them speak; Let us come near together to judgment. (2) Who hath raised up one from the east, At whose steps victory attendeth? He giveth nations before him, And maketh him rule over kings; His sword maketh them as the dust, His bow as the driven stubble. (3) He pursueth them, and passeth on safely: The way with his feet he treadeth not. (4) Who hath wrought and done it? He that called the generations from the beginning. I, the Lord, who am the first, And with the last am the same. (5) The isles saw, and feared; The ends of the earth trembled; They drew near, and came. (6) They helped every one his neighbour; And every one said to his brother: 'Be of good courage.' (7) So encouraged the carpenter

(א) הַחַרִישׁוּ אֶלֵי אָיִים וּלְאָמֵים יַחַלִּיפוּ בֹח יָגִשׁוּ אַז יִדַבֵּרוּ יַחִדָּו לַמִּשְׁפַּט נְקַרַבַה. (ב) מִי הַעִיר מִמַּזְרַח צֵדָק יקראהו לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר חרבו כקש נדף קשתו. (ג) ירדפם יעבור שלום ארח ברגליו לא יבוא. (ד) מי פעל ועשה קרא הדרות מראש אני י״י ראשון ואת אַחַרנִים אָנִי הוא. (ה) ראו אַיִים וְיָרֵאוּ קצות הארץ יחרדו קרבו ויאתיון. (ו) אִישׁ אָת רֶעָהוּ יַעָזֹרוּ וּלְאַחִיוּ יאִמַר חזק. (ז) וַיִחַזֶּק חַרַשׁ אֶת צֹרֵף מַחַלִּיק פַּטִישׁ אָת הוֹלֶם פַּעַם אֹמֶר לַדֶּבֶק טוֹב הוּא ויחזּקהוּ בְמַסְמְרִים לֹא יַמוֹט. (ח) וְאַתַּה יִשְׂרָאֵל עַבְדִּי יַעַקֹב אָשֶׁר בָּחַרִתִּיךָ זָרע אַבְרהַם אֹהַבִי. (ט) מקצות הארץ החזקתיק וּמָאָצִילֵיהַ קראתיד וַאֹמַר לִדְּ עַבִּדִּי אַתַה בָּחַרָתִידְּ וָלֹא מָאֵסְתִּידָּ. (י) אַל

״כי הלבישני בגדי-<mark>ישע</mark>, מעיל <mark>צדקה</mark> יעטני״

<mark>רש"י</mark> מי העיר ממזרח – אותו שצדק יקראהו לרגלו מי העיר את <mark>אברהם</mark> להביאו מארם שהוא במזרח וצדק שהיה עושה היא היתה לקראת רגליו בכל אשר הלך.<mark>יתן לפניו גוים</mark> – מי שהעירו ממקומו להסיע <mark>הוא נתן</mark> לפניו ארבעה מלכים וחיילותיהם.

Who aroused the victorious one—who awakened Abraham to bring him from Aram in the east, who performed righteously with every step he took. Who aroused him to leave his place and placed four kings and their armied before him...

In my opnion, it refers to Cyrus... ולפי דעתי שהוא רמז על כורש

רד"ק מי העיר ממזרח – והוא <mark>אברהם אבינו</mark> שהעיר אותו האל לצאת מארץ מזרח שהיתה ארץ מולדתו... והעיר אותו האל מבית עובדי פסילים.

This is the Patriarch Abraham who was aroused to leave his home in the east... aroused to leave a place of idolatry

Although no extra-biblical information exists regarding this episode, we can make several informed guesses about its participants and its objectives.

Amrafel, king of Shankhar	אַמְרָפֶּל מֶלֶךְ שִׁנְעָר
Arriwuk, king of Illasura (in Mari) [son of Zimri-lim]	אַרְיוֹדְ מֶלֶדְ אֶלָסָר
Kuttir-lagamar [servant of god Lagamar], king of Elam	כְּדַרְלָעמֶר מֶלֶךְ עֵילָם
Tudhaliya (Hittite), king of the Umman-manda [northern hordes]	תִדְעַל מֵלֶךְ גּוֹיִם

The common denominator is opposition to the rule of Hammurabi of Babylon, whose greatest adversary was Zimri-lim (aka, Rim-Si king of Mari.

Bera, king of Sodom	בֶּרַע מֶלֶךְ סְדֹם
Birsha, king of Gomorrah	בָּ <mark>רשַע</mark> מֶלֶךְ עֲמֹרָה
Shinab, king of Admah	<mark>שְׁנְא</mark> ָב מֶלֶךְ אַדְמָה
Shemeber, king of Zeboiim	שֶׁמְ <mark>אֵבֶּר</mark> מֶלֶךְּ צְבֹיִים
The king of Bela, which is Tzoar	מֶלֶךְ בֶּלַע הִיא צֹעַר

Canaan seems to have been organized along lines of pentapolises (cf. Philistia).

The names of these kings were interpreted, homiletically, as indicative of their base characters.

Rephaim in Ashteroth Karnaim	רְפָאִים בְּעַשְׁתְּרֹת קַרְנַיִם
Zuzim in Ham	הַזּרִזִים בְּהָם
Emim in Shaveh Kiriathaim	הָאֵימִים בְּשָׁוֵה קִרְיָתָיִם
Horites in their Mount Seir	הַחֹרִי בְּהַרְרָם שֵּׁעִיר
all the country of the Amalekites	כַּל־שָׂדֵה הָצְמָלֵקִי
Amorites, that lived in Hazazon Tamar	הַאֱמֹרִי הַיּשֶׁב בְּחָצְצְן תָּמָר

Rephaim were aboriginal giants who lived in the Bashan (Dt. 3:13).

Ashterot (Dt. 1:4, capital of the Bashan) and Karnayim (Joshua 9:10) were adjacent cities.

Zuzim, arguably, are the Zamzumin, another name for the Rephaim (Dt. 2:20).

Ham may be Tel-Ham, 30 km. east of Beit-Shean and 6 km, south of Irbid (Jordan).

Emim were a race of giants like the Rephaim (Dt. 2:10 ff.), so-called by the Moabites.

Shaveh, see v. 17: "the Valley of Shaveh, which is the Valley of the King" (2 Sam. 18:18, unknown).

Kiriathaim, formerly Moabite, later Reuben (Nu. 32:37)=Khirbet el-Qureiye 10 km. west of Medeba

Horites=Hurrians, non-Semitic people with large cultutal impact on Hittites. Cf. Dt. 2:12,22.

Amalekites here are NOT the arch-enemy, who was later descended of Esau

Hazazon Tamar. Tamar in 1 Kings 9:18 in Judean desert=Ein Husb 30 km. sw Dead Sea.

X

wilderness of Moab. (9) Hashem said to me, "Don't bother Moab, neither contend with them in battle; for I will not give you of his land for a possession; because I have given Ar to the children of Lot for a possession." (10) The Emim lived therein before, a people great, and many, and tall, as the Anakim: (11) these also are accounted Rephaim, as the Anakim; but the Moabites call them Emim. (12) The Horites also lived in Seir before, but the children of Esau succeeded them; and they destroyed them from before them, and lived in their place; as Israel did to the land of his possession, which Hashem gave to them. (13) "Now rise

(ט) וַיּאמֶר י״י אֵלִי אַל תְּצֵר אֶת מוּאָב וְאַל תִּתְגָּר בָּם מִלְחָמָה כִּי לֹא אֶתֵּן לְּדְּ מֵאַרְצוֹ יְרָשָׁה כִּי לִבְנֵי לוֹט נָתַתִּי לְּדְּ מֵאַרְצוֹ יְרָשָׁה כִּי לִבְנֵי לוֹט נָתַתִּי לְּדָּ מָאַרְצוֹ יְרָשָׁה. (י) בָּאֵמִים לְפָנִים יִשְׁבוּ אַף הֵם כַּעֲנָקִים יִשְׁבוּ אַף הֵם כַּעֲנָקִים וְבְּנֵי עִשְׁהוֹ לְהֶם אֵמִים. (יב) וְהַמֹּאָבִים יִקְרְאוּ לָהֶם אֵמִים. (יב) וְבְּשֵׁעִיר יָשְׁבוּ הַחֹרִים לְפָנִים וּבְנֵי עִשְׁוּ וּבְּשֵׁעִיר יָשְׁבוּ הַחֹרִים לְפָנִים וּבְּנֵי עַשְׁוּ יִיִרְשוּם וַיִּשְׁמִידוּם מִפְּנֵיהֶם וַיִּשְׁבוּ יִירְשוּה יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ יִירְשוּה וַעִּשְׁה יִשְׁרָאֵל לְאֶרֶץ יְרָשְׁהוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ יְרְשָׁהוֹ וְעִבְּרוּ לְּכֶם אֶת נַחַל זְרֶד וַנִּעְבֹר יְלֵכֶם אֶת נַחַל זָרֶד וַנִּעְבֹר אָכָם אֶת נַחַל זָרֶד וַנִּעְבֹר אָתָן מִדְן וְבִינִים אֲשֶׁר עָבַרְנוּ אֶת מִקּלְנוּ אֶת מִקּדִשׁ בַּרְנֵע עַד אֲשֶׁר עָבַרְנוּ אֶת מִקּדִשׁ בַּרְנֵע עַד אֲשֶׁר עָבַרְנוּ אֶת מִקּדִשׁ בַּרְנֵע עַד אֲשֶׁר עָבַרְנוּ אֶת מִחֹל זָרִד שַׁלִּשִׁים וּשִׁמֹנִה שִׁמִּים וּשִמֹנְה שׁנִה עִד אָשֶׁר מִן מִילִים אַשְׁר מִנְן מִיד שְׁלִשִׁים וּשִׁמֹנְה שׁנִה עִד אֲשָׁר עִבַרְנוּ אֶת מִחֹל זְרִד שַׁלִּשִׁים וּשִׁמֹנָה שִׁנִים וּנִים עִד אָשֶׁר עִבִּרְנוּ אָת בִּרְנוּ מִים וּבְּעִים וּבְּנִע עַד אֲשָׁר עִבְּרְנוּ אֵבְרְנוּ אָת מִּבְרנוּ וּיִים וּבְּעִים וּבִּים וּבְּרְנוּ אֵים בִּיִים בְּיִים וּבְּרְנוּ שִּים וּשִׁמֹנְה שׁנִים וּיִים וּבְּישׁ בִּרְנִי עִד אִשְׁתִים וּיִים וּבְּישׁ בִּרְנִי עִיבּי וּשִׁמֹנְה שׁנִים וּיִי שִּׁים וּיִּיִים וּיִישְׁוּים וּיִישְׁנִים וּיִבְּיִים וּיִבְּיִים וּיִים בְּיִים וּיִים בְּיִים בְּיִים וּיִים בְּיִים בְּיִים וּיִים בְּיִים וּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים וּיִים וּיִים בְּיִים וּיִים בְּיִים בְּיִים וּיִבְּיִים וּיִים בְּיִים וּיִים בְּעִבְייִים וּיִים בְּיִים וּיִבְּיִים וּיִים בְּיִים וּיִּבְיִים וּיִים בְּנִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִי בְּיִים וּבְּיִים וּיִּבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּ

דברים ב׳

of Moab: (19) and when you come near over against the children of Ammon, don't bother them, nor contend with them; for I will not give you of the land of the children of Ammon for a possession; because I have given it to the children of Lot for a possession." (20) That also is accounted a land of Rephaim: Rephaim lived therein before; but the Ammonites call them Zamzummim, (21) a people great, and many, and tall, as the Anakim; but Hashem destroyed them before them; and they succeeded them, and lived in their place; (22) as He did for the children of Esau, who dwell in Seir, when He destroyed the Horites from before them; and they succeeded them, and lived in their place even to this day: (23) and the Avvim, who lived in villages as far as Gaza, the Caphtorim, who came forth out of Caphtor, destroyed them, and lived in their place (24) "Rise up take your

עַר. (יט) וִקַרַבְתַּ מוּל בְּנֵי <mark>עַמּוֹן</mark> אַל תַצַרֶם וָאַל תַתַגַּר בַּם כִּי לֹא אָתֵן מֵאֶרֵץ בָּנֵי עַמּוֹן לִדְּ יִרָשַׁה כִּי לִבְנֵי לוֹט נְתַתִּיהָ יְרָשָּׁה. (כּ) אֶרֵץ רְפַּאִים תַּחַשֶּׁב אַף הָוֹא רְפַאָים יַשְּׁבוּ בַה לָפַנִים וָהַעַמֹּנִים יִקָּרָאוּ לַהֶּם זַמְזְמִּים. עם גַדוֹל וָרַב וַרַם כַּעַנַקִים (מִצַנַקִים וַיַּשָׁמִידֵם י״י מָפָּנֵיהֵם וַיִּירַשָּׁם וַיֵּשָׁבוּ תַחָתַם. (בב) בַּאֲשֶׁר עַשָּה לִבְנֵי עַשַּוֹ הישבים בשעיר אשר השמיד את הַחֹרִי מִפְּנֵיהֶם וַיִּירַשָּׁם וַיֵּשָׁבוּ תַחְתַּם עַד הַיּוֹם הָזֶה. (בג) וְהַעַוִים הַיּשָׁבִים בַּחַצֵּרִים עַד עַזַּה כַּפְּתֹּרִים הַיֹּצְאִים מָכַּפָתֹר הָשָׁמִידָם וַיֵּשָׁבוּ תַחִתַּם. (בד) קומו פעו ועברו את נחל אַרנן ראַה נַתַתִּי בִיַדִּדְ אָת סִיחֹן מֵלֶדְ חֵשְׁבּוֹן הַאֱמֹרִי וְאָת אַרְצוֹ הַחֶל רַשׁ וְהָתְגַּר בּוֹ מָלְחַמַה. (כה) הַיּוֹם הַזֶּה אַחֶל תֵּת פַּחָדָדְ וָיָרָאַתִדְּ עַל פָּנֵי הַעַמִּים תַּחַת בל המומום שונור וונומונגו ונומווב ורוזג X

41:14-16 Israel overcomes its enemies

ישעיהו מ"א

goldsmith, And he that smootheth with the hammer him that smiteth the anvil, Saying of the soldering: 'It is good'; And he fastened it with nails, that it should not be moved. (8) But thou, Israel, My servant, Jacob whom I have chosen, The seed of Abraham My friend; (9) Thou whom I have taken hold of from the ends of the earth. And called thee from the uttermost parts thereof, And said unto thee: 'Thou art My servant, I have chosen thee and not cast thee away'; (10) Fear thou not, for I am with thee, Be not dismayed, for I am thy God; I strengthen thee, yea, I help thee; Yea, I uphold thee with My victorious right hand. (11) Behold, all they that were incensed against thee Shall be ashamed and confounded; They that strove with thee Shall be

They that strove with thee Shall be unto thee: 'Fear not, I help thee.' (14) Fear not, thou worm Jacob, And ye men of Israel; I help thee, saith the Lord, And thy Redeemer, the Holy One of Israel. (15) Behold, I make thee a new threshing-sledge Having sharp teeth; Thou shalt thresh the mountains, and beat them small, And shalt make the hills as chaff. (16) Thou shalt fan them, and the wind shall carry them away, And the whirlwind shall scatter them; And thou shalt rejoice in the Lord, Thou shalt glory in the Holy One of Israel.

אתה בחרתיד ולא מאסתיד. (י) אל תִירא כִּי עִמָּדְ אַנִי אַל תִּשְׁתַע כִּי אֲנִי אַלהֵידָ אַמַּצַתִּידָ אַף עורתִידָּ אַף תִּמַכִתִידְ בִּימִין צִּדְקִי. (יא) הֵן יֵבשׁוּ וְיַכַּלְמוּ כֹּל הַנָּחָרִים בַּדְּ יִהִיוּ כָאַיִן ויאבדו אַנשי ריבד (בי) תבקשם ולא תָמַצַאָם אַנְשֵׁי מַצַּתֶדְּ יָהִיוּ כָאַיַן וּבָאָפָס אַנְשֵׁי מַלָּחמְתַּדָּ. (יג) כִּי אַנִי י״י אֱלהֶידּ מַחֲזִיק יְמִינֶדְּ הָאֹמֵר לִדְּ <u>אַל</u> תירא אַנִי עַזַרתִידָּ. (יד) אל תּיראי יעַקֹב מתי עַזַרִתִּידַ נָאָם י״י וִגֹאֲלֶךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. (טו) הָנָּה שַּׁמְתִּיךְ לְמוֹרֵג חַרוּץ חַדְשׁ פִּיפִיוֹת תַדוּשׁ הַרִים וְתַדֹק וגבעות כמץ תשים. (טז) תורם ורוח תִּשַּׂאֵם וּסְעַרַה תַּפִּיץ אוֹתַם וָאַתַּה תַּגִיל בַּי״י בָּקדוֹשׁ יִשְׂרַאֵל תִּתְהַלַּל. In chapter 41, Isaiah spoke to the people of the coastlands ('iyyim), invoking them to recover from the trauma of the war against Assyria. While he attributed their victory to God's assistance, he also praised them for their mutual assistance (6), which he described, rhetorically, as:

"The woodworker (*charash*) encourages the smith (*tzoref*); he who flattens with the hammer [encourages] him who pounds the anvil. He says of the riveting (*devek*), 'It is good!' and he fixes it with nails, that it may not topple" (7).

ילקוט שמעוני ישעיהו רמז תמז

אמר רבי ראובן: ישנים היו אומות העולם מלבוא תחת כנפיו של הקב"ה. ומי העירן לבוא תחת כנפיו? אברהם, שנאמר "מי העיר." אמר ליה שם רבא לאלעזר: כי אתו עלייכו מלכי מזרח ומערב היכי עבדיתו? א"ל אייתיה קוב"ה לאברהם ואותיביה מימיניה, וחזינא שדי עפרא והוו חרבי, גילי והוו גירי. שנאמר "נאם ה' לאדוני שב לימיני" וגו' וכתיב "מי העיר ממזרח" וגו' "יתן לפניו גוים" וגו'.

ילקוט שמעוני ישעיהו רמז תמט

איש את רעהו יעזורו, זה [מלכיצדק∕ שֵׁם] עוזר את זה [אברהם] בברכות - שנאמר "ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון" וגו', וזה עוזר את זה במתנות - שנאמר "ויתן לו מעשר מכל." ויחזק חרש, זה שֵם, שהיה חרש ועשה את התיבה. את צורף, זה אברהם, שנצרף בתוך כבשן האש. מחליק פטיש את הולם פעם, שהחליק פטישו והלם את כל באי עולם פעם אחת. אומר לדבק טוב הוא, אלו עובדי אלילים שאומרים מוטב לידבק באלוהו של אברהם ולא לידבק באלילים של נמרוד. ויחזקהו במסמרים לא ימוט, ויחזק אברהם את שֱם במצות ובמעשים טובים ולא ימוט אברהם:

While the peshat assigns these actions to the fashioning of idolatrous statues, and the Midrash transposes them into positive deeds performed by Abraham, Malbim placed them in an entirely different context.

The *charash* is the one who manufactures weapons. The *tzoref* mines the iron and the *charash* must wait until the *tzoref* completes his work. However, they will rush to prepare weapons and ammunition to the extent that the *charash*, whose work is usually delayed, will assist the *tzoref* to mine the iron and smelt it, so they can make swords and spears from it. Similarly, the one "who flattens" the instrument with the hammer when the process is completed will assist him "who pounds the anvil" at its inception without waiting until he completes his own activity.

Likewise the one who "says of the riveting 'it is good'" will attach two pieces of a broken sword together temporarily, strengthen them "with nails" for an impermanent bond so they do not collapse or come apart and declare "it is good." On account of their haste to do battle, even a sword that was broken and reattached with nails will suffice them. [The prophet] thereby described: (a) the gathering of all the nations; (b) their mutual assistance; and (c) their hasty preparations for battle.

Given the appearance of "struggle" (11), "battle" (12), and "right hand" (13, the symbol of physical strength), Malbim's association of the text with military preparations does appear to be more contextually accurate.